

РЕШЕНИЕ

№ 5715

гр. София, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 21.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5188** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр.чл. 215 ал.1 от ЗУТ.

Води се по:

1/ жалба вх.№ 2863/27.01.21г на „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София с представляващ М.Д. и

2/ жалба вх.№ САГ20-ТК00-808-/93/29.01.21г на Държавно Горско стопанство-София /териториално поделение на Югозападно Държавно предприятие към МЗХ/, представлявано от Директора Цв.Д.,

и двете жалби против Заповед № РА-30-102/08.01.21г на Гл.Архитект на СО, с която е разпоредено на ИАГ и на ДГС-София да премахнат незаконен строеж „Сграда за обслужващ персонал“ в ПИ № 68134.2097.464, ПП „Витоша“.

I/ Делото е на второ гледане в АССГ, след като с Решение № 6788/18.11.21г по д.№ 1289/21г на АССГ- Заповедта е отменена, но с Решение на ВАС с № 5254/01.06.22г по д.№ 218/22г- Решението на АССГ е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от АССГ, със задължителни указания за събиране на още доказателства.

При първоначалното образуване на делото е имало депозирана жалба и от ИАГ, представлявана от ИД М.М., като с влязло в сила Определение № 2068/23.03.21г по д.№ 1289/21г на АССГ-производството по нея е прекратено.

II/ В двете разглеждани жалби се излагат съображения за незаконосъобразност на Заповедта, като „Турист Тръст“ЕООД твърди, че разпоредената за премахване сграда представлява търпим строеж по см. на § 16, ал.1 ПР ЗУТ, а ДГС-София излага доводи, че не е извършител на строежа, поради което не е сред лицата по ал.6 на чл.225 ЗУТ, на които това може да бъде възложено.

Жалбоподателят „Турист Тръст“ЕООД, в съд.заседание чрез адв.Болярски и в неговите писмени бележки- поддържа жалбата си и претендира направените по делото съдебни разноски.

Жалбоподателят ДГС-София не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по двете жалби.

Ответникът Главния архитект на Столична община- в писмено становище, представено с административната преписка, в съд.заседание чрез юриск.И. и в представена от нея писмена защита, излага доводи за недопустимост на жалбата на „Турист Тръст“ЕООД като подадена от лице без правен интерес от оспорването, с оглед нормата на чл.225а, ал.5 ЗУТ. Твърди и неоснователност на жалбите, тъй като е налице незаконен строеж по см. на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ – извършен без строителни книжа. Същият не е търпим - изпълнен е в противоречие с правилата и нормативите, действали към годината на изграждането му, както и с тези, действащи понастоящем. Сочи се, че тъй като строежът попада в имот, част от Природен парк „Витоша“, подлежи на регулация и от разпоредбите на Закона за защитените територии за национални и природни паркове, резервати, поддържани резервати, защитени местности и природни забележителности. Според Плана за управление на Природен парк „Витоша“ 2005-2014, приет с РМС № 305/22.04.2005г, имотът и процесна сграда в него - попадат в зони, в които не се разрешава строителство като процесното. Ответникът претендира съдебни разноски по делото.

III/ И АССГ при първото разглеждане на делото, и ВАС са разгледали жалбата на „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София като допустима, въпреки, че не е посочен като адресат на обжалваната Заповед, но пък твърди, че е собственик на строежа съгл. нот.акт № 145/02г.

Досегашната твърда практика на ВАС е, че правен интерес да обжалват заповед за премахване на незаконен строеж имат само изрично посочените адресати на заповедта. В случая ВАС приема, че доколкото конкретният строеж не фигурира в единствения титул на дружеството- нот.акт № 145/02г, то собствеността на „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София върху строежа не е доказана, а само твърдяна. Поради което ВАС дава указания - при новото разглеждане на делото от АССГ, да се съберат безспорни доказателства, че „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София е собственик на строежа. Едва при събирането на такива безспорни доказателства за собственост, жалбата на „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София следва да се приеме за допустима /като депозирана от собственик, макар и непосочен като адресат на заповедта/.

Ето защо, на първо място Съдът следва да се произнесе по допустимостта на жалбата на „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София, като се има предвид, че жалбата на ДГС-София е

допустима/той е посочен изрично като адресат на заповедта/.

Съдът намира, че видно от Решение на ВАС с № 5254/01.06.22г по д.№ 218/22г - въпросният строеж не фигурира в единствения титул на дружеството/нот.акт № 145/02г/, поради което настоящият състав не следва да извежда нови изводи по този въпрос, а да се съобрази с произнасянето на ВАС. Указанието на ВАС е при второто гледане на делото-АССГ да събере безспорни доказателства за собствеността на дружеството върху строежа, като ВАС приема, че всички депозирани при първото разглеждане на делото - доказателства относно придобиването на строежа, не доказват собствеността на дружеството. Още при първото разглеждане на делото, дружеството твърди, че въпреки, че сградата не е посочена изрично в неговия нот.акт за покупко-продажба № 145/02г, то тя е допълващо застрояване и следва да се счита придобита, ведно с „ВИЛА А.“.

При новото разглеждане на делото, въпреки изричните и многократни указания на Съда, дружеството-жалбоподател не представя безспорни доказателства за собствеността си върху строежа. Следва да се отбележи, че безспорни доказателства за собственост се явяват само титули за собственост, при това вписани надлежно в СВ-София /редът и категориите титули са подробно регламентирани в ГПК, ЗС и Правилника за вписванията/. Административен съд, при това в рамките на административно съдебно производство, не изпълнява функциите на нотариус, респ. не провежда производство по обстоятелствена проверка и не признава право на собственост въз основа на писмени доказателства/които не са титули за собственост/. Също така АССГ не е граждански съд/разглеждащ спорове за собственост/, като не установява със силата на присъдено нещо - кой е собственик на даден имот. Между страните не е спорно, че процесният обект представлява строеж по см. на §5 т.80 от ДР на ЗУТ, респ. въпросният строеж е обект на вещни права и прехвърлителни сделки. Дори да се приеме за доказано от допълнително представените доказателства, че въпросният строеж е бил включен в приватизацията на държавната резиденция и респ. впоследствие, след няколко прехвърлителни сделки, е бил придобит от праводателя на дружеството- „КАПАТОВО“ ЕООД /въпреки, че строежът не е изрично посочен в приватизационния договор и в придобивния титул на праводателя от 2001г/, то праводателят „КАПАТОВО“ ЕООД безспорно не го е посочил като предмет на продажбата по нот.акт № 145/02г, който се явява единствен титул на дружеството-жалбоподател. Накратко, преценката на Съда следва да е - не дали строежът е бил приватизиран и после придобит през 2001г от праводателя „КАПАТОВО“ ЕООД, а дали дружеството-жалбоподател е придобило строежа/когато и от когото и да е/. Според ВАС, дружеството-жалбоподател не е придобило строежа по силата на своя нот.акт № 145/02г. Дружеството обаче няма, не твърди да има и не представя друг титул за собственост, освен нот.акт № 145/02г, видно от който да е станал собственик и на въпросния строеж.Ако счита, че други писмени доказателства/но не титули за собственост/, доказват собствеността му и върху този строеж, дружеството е следвало да инициира производство по обстоятелствена проверка пред нотариус и да се сдобие с титул за собственост на строежа/констативен нот.акт/. При липсата на представен надлежен титул за собственост върху процесния обект, дружеството-жалбоподател не успява и при второто разглеждане на делото да

докаже качеството си на собственик на строежа.

При това положение, дружеството-жалбоподател не доказва наличието на правен интерес от оспорване на заповедта. Освен това, дори да докаже собствеността си с надлежен титул за собственост, дружеството не е адресат на заповедта и Съдът споделя досегашната твърда практика на ВАС, че правен интерес от оспорване има само адресата на заповедта. По изложените доводи и в изпълнение указанията на ВАС, Съдът намира жалбата на „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София за недопустима по чл. 159 т.4 от АПК- депозирана от лице без правен интерес.

IV/ Както бе посочено по-горе, жалбата на адресата на заповедта- Държавно Горско стопанство-София /териториално поделение на Югозападно Държавно предприятие към МЗХ/, представлявано от Директора Цв.Д., се явява допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Видно от нея, ДГС-София стопанисва територията на ПП „Витоша“ от 2000г, на осн. Заповед № 344/19.04.00г на Началника на НУГ. До 2000г паркът и множеството сгради в него/без данни за законното им изграждане/, са били стопанисвани от СО, респ. от общинската фирма „Озеленяване“ ЕАД, която ги е предала за стопанисване на ДГС-София с приемо-предавателен протокол от 2000г. Съдът намира, че след като няма лице, което да е надлежно вписано, да е известно и да се легитимира като собственик на строежа по силата на надлежен титул за собственост, то правата върху строежа се упражняват от ДГС-София. Следователно, няма известно друго лице /собственик, строител или възложител на строежа/, който да е трябвало да участва в адм. производство и респ. да бъде адресат на заповедта. След като ДГС-София упражнява правата върху строежа и няма известно друго лице с права над строежа, то ДГС-София е единственият субект, който понастоящем има правен интерес от оспорване на Заповедта/доколкото жалбата на другия адресат на Заповедта е била оставена без разглеждане/.

V/ Още при първото разглеждане на делото е установена следната фактическа обстановка/посочват се номера на листи от първоначалното дело на АССГ/, която се установява и от настоящия Съд:

С Нотариален акт № 122/2002г. жалбоподателят „Турист Тръст“ ЕООД се легитимира като собственик на Вила „А.“, находяща се в [населено място] – парк „Витоша“, нанесена на картен лист К-9-34-/55/ и К-9-34-/56/, състояща се от приземен етаж и два жилищни етажа и гараж и площадка за паркиране, разположена пред вилата, заедно със съответното право на строеж върху неурегулиран поземлен имот /държавна земя/.

На 03.07.2020г. от служители на Дирекция „Общински строителен контрол“-СО е извършена проверка на описаната в нотариалния акт Вила „А.“, находяща се в ПИ с идентификатор 68134.2097.74 и строежи, находящи се в ПИ с идентификатор 68134.2097.464, попадащи на територията на Природен парк /ПП/ „Витоша“. За резултатите от извършената проверка на място е съставен Констативен протокол № САГ20-ТК00-808/03.07.2020г. /л.51 и сл./, видно от който до вилата води павиран път, разположен отдясно на основния път София – А.. Същият е преграден с

бариера на около 50м от началото си. Непосредствено след него започва ограда от колове и телена мрежа, с монтиран метален портал и сграда за КПП. Непосредствено зад КПП-то е изпълнена едноетажна постройка с дървена обшивка, а до нея – едноетажна сграда с дървена конструкция – навес. По продължение на пътя е изградена още една едноетажна сграда с предназначение гараж. Установено е по данни на ГИС София и от предоставена от охраняващите лица информация, че собственик на сградите е жалбоподателят „Турист Тръст“ЕООД. Павираният път продължава до разклонение, водещо до вила „А.“ и до сградата, собственост на „Турист Тръст“ЕООД, като по пътя е монтирано алейно осветление и охранителни камери. В ПИ 68134.2097.464 са установени 3 сгради, които са свързани с вила „А.“ посредством павиран път, с изпълнено алейно осветление и монитарни камери за наблюдение. Сградите се стопанисват от собственика на вила „А.“. Конкретно за сграда №3 – барака за дърва е посочено, че представлява едноетажна сграда с носеща дървена конструкция, върху бетонова плоча с единични стоманобетонени фундаменти, двускатен покрив с ламаринена обшивка, дъсчена обшивка по стените, отвътре с фазерни плоскости. Сградата е захранена с ток.

От писмо изх.№ 06-00-210/120/ от 27.07.2020г. на директора на ТП „Държавно горско стопанство“ -София /л.65/ се установява, че ТП ДГС София стопанисва ПП „Витоша“ от 1999г. като хотел „А.“ фигурира в списъка на съществуващата материално-техническа база за отдых и инфраструктура на Плана за управление на парка. Становището на ТП ДГС София е, че допълнително изградените постройки, ограда и бариера са незаконни от гл. точка на Закона за горите и Закона за защитените територии.

С Удостоверение изх.№ РД-12-01-13217-1/30.10.2020г. на Общинска служба по земеделие – Западна /л.62 по делото/, на основание чл.27, ал.5, т.3 във вр. с чл.27, ал.3, т.3 от Закона за горите /ЗГ/ е удостоверено, че ПИ с идентификатор 68134.2097.464 по КККР на [населено място] с площ от 745,154 дка, с трайно предназначение на територията: защитена, начин на трайно ползване: друг вид горски имот, съгласно скица № 15-980195/21.10.2020г., е публична държавна собственост; поземленият имот попада в горски територии с посочените характеристики по чл.27, ал.3, т.3 ЗГ. За имота няма влезли в сила решения за възстановяване на правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, като към датата на издаване на удостоверението няма установени реституционни претенции.

От писмо изх.№ ДПП03-1674/30.10.2020г. на директора на Дирекция на природен парк „Витоша“ /л.63-64/ се установява, че съгласно утвърденото зонироване по действащия към момента План за управление на ПП „Витоша“ територията на хижа „А.“ попада в Зона В – зона на територии с активно управление на природната среда; В1 – туристически образувания; В.1.1. – Център А. и в Зона Б – зона на територии с ограничено управление на природната среда – Б.2.2. – гори. По отношение допустимостта на извършеното застрояване и по-конкретно трите едноетажни сгради – КПП, гараж и сграда за обслужващ персонал, е посочено, че съгласно разпоредбите действали към 1980г. в ПП „Витоша“ е допустимо само строителството, предвидено в паркоустройствения проект на парка, какъвто не е утвърждаван до момента. Съгласно сега действащата нормативна уредба – чл.31 от Закона за защитените територии /ЗЗТ/ дейността е недопустима.

По делото е приет като доказателство Акт за държавна собственост на недвижими имот № 5154/18.08.1980г. /л.96/, съставен за масивна двуетажна

административна сграда, находяща се в парк „Витоша“ на шосето за хотел „Щ.“ на 2 км преди хотел „Простор“, застроена на 204 кв.м, състояща се от един апартамент, 11 стаи и една зала, като към сградата има общ гараж за 4 коли, баня и две складчета и една допълнителна постройка, представляваща гараж за една кола и кухня.

Приет като доказателство е и Акт за държавна собственост на недвижим имот № 5149/18.08.1980г. /л.100/, съставен за масивна двуетажна сграда – почивна станция, находяща се в парк „Витоша“, на шосето за хотел „Щ.“ на 2 км преди хотел „Простор“, застроена на площ от 910 кв.м, състояща се от 6 апартамента, 7 стаи и 4 зали, като на приземния етаж на сградата има офис и кухня с три склада към нея, както и гараж за 4 автомобила.

От писмо изх.№ 1337/13.08.2020г. на началника на Националната служба за охрана /л.106/ се установява, че след извършена проверка в архива на НСО не са открити документи или информация за строежите, както и за действащия към 1980г. пропускателен режим при осъществяване на охраната на висшите държавни служители, в т.ч. дали е било необходимо одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж за изграждането на строежите, необходими за осъществяване на тази дейност, в т.ч. КПП-та, огради, бариери.

Въз основа на установеното при извършената на място на 03.07.2020г. проверка и събраните писмени доказателства, от служители на Дирекция Общински строителен контрол“-СО е съставен Констативен акт /КА/ № САГ20-ТК00-808-5/16.12.2020г. /47 и сл./, с който е образувано административно производство по чл.225а, ал.1 ЗУТ – за премахване на незаконен строеж „Сграда за обслужващ персонал“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.2097.464, ПП „Витоша“. Видно от съдържанието на КА проверяващите са приели, че сградата е с неустановена собственост и неизвестен извършител, като се стопанисва и ползва от жалбоподателя „Турист Тръст“ЕООД. Установено е, че строежът представлява едноетажна масивна сграда със застроена площ от 18 кв.м и приблизителна височина 2,60 до 3,00м, с двускатен дървен покрив. Посочено е, че сградата се намира в непосредствена близост зад КПП и е защитена с ток. Строежът, според КА, е изпълнен в ПИ с идентификатор 68134.2097.464, който имот попада в административните граници на СО, в част от Природен парк „Витоша“. Прието е, че строежът е изпълнен през 1980г., без строителни книжа, като спрямо него е неприложима разпоредбата на § 16, ал.1 ПР ЗУТ, т.е. същият не е търпим и следва да бъде премахнат, тъй като не е изпълнен съобразно изискванията за изграждането му съгласно чл.108 ППЗТСУ /отм./, както и сега действащите правила на ЗУТ – чл.59. За да обоснове този извод проверяващата група е посочила и че съгласно Плана за управление на природния парк, приет с РМС № 305/22.04.2005г., имотът, в който е изпълнен строежа попада в зони, с чието предназначение строежът е несъвместим. Изложени са съображения за неприложимост на

посочената разпоредба и поради това, че строежът не съответства на нормативните изисквания, съгласно действащото законодателство към 1980г. и към момента.

Строежът е определен като шеста категория по см. на чл.137, ал.1, т.6 ЗУТ, незаконен по см. на чл.225, ал.2, т.2, предл.2-ро ЗУТ, извършен без отстъпено право на строеж по реда на чл.54 от Закона за горите.

С оглед обстоятелството, че производството е образувано срещу неизвестен извършител, констативният акт е съобщен по реда на чл.225а, ал.2, изр.2-ро ЗУТ – чрез залепване на съобщение на мястото на строежите и на таблото в сградата на НАГ на 21.12.2020г., което е удостоверено със служебна бележка, представена на л.69 по делото.

Отделно от това, за образуваните административни производства /освен за процесния строеж/, с писмо с изх.№ САГ20-ТК00-808-/67/ от 21.12.2020г., получено на 23.12.2020г., е уведомен директора на Дирекция „Държавно горско стопанство“ – София; а с писмо с изх.№ САГ20-ТК00-808-/68/ от 21.12.2020г., получено на 23.12.2020г., е уведомен управителя на „Турист Тръст“ЕООД като към писмата са приложени копия от съставените констативни актове.

След получаване на горепосоченото писмо, управителят на „Турист Тръст“ЕООД е депозирал при ответника на 29.12.2020г. възражение по Констативен акт № САГ20-ТК00-808-5/16.12.2020г. /л.83/, в което се сочи, че намира за неправилно определянето на строежа, описан в него като „недопустим“ като препраща към съображенията, изложени в отговор във връзка с направената на 03.07.2020г. физическа проверка – писмо на л.91 и сл. по делото. В него се сочи, че собственик на вила „А.“ е дружеството, като то ползва освен вилата и КПП и две обслужващи постройки, които са били налични при придобиването на имота от негова страна. Съществуването на процесното КПП още с изграждането на комплекса потвърждава в нарочна декларация З. М. – заместник-директор на ДГС София в периода 1993г.-2017г. и директор на същото от 2017г. до 2018г. /л.97/.

При идентично описание на незаконния строеж и дадената за него правна квалификация, е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е разпоредено премахването му от Изпълнителна агенция по горите и Държавно горско стопанство – София – териториално поделение на Югозападно държавно предприятие. Заповедта е съобщена по реда на чл.225а, ал.2, изр.2-ро ЗУТ – чрез залепване на съобщение на място на строежите и на таблото в сградата на НАГ, удостоверено със съставена служебна бележка от 14.01.2021г., приложена на л.42 по делото. На Държавно горско стопанство-София заповедта е съобщена с

писмо изх.№ САГ20-ТК00-808-/80/ от 13.01.2021г., получено на 18.01.2021г. /известие за доставяне на л.46 по делото/.

Със Заповед № РА-30-154/28.01.2021г., на основание чл.91, ал.1 АПК е изменена оспорената заповед, и като адресат на задължението за изпълнение е определено само Държавно горско стопанство София, Териториално поделение на ДП Югозападно държавно предприятие.

VI/ При второто разглеждане на делото са събрани още доказателства /писмени, като е допусната СТЕ и доп.СТЕ/, всички те за установяване законността, респ. търпимостта на строежа. Заключениеята на

вещото лице и доказателствата, събрани при второто гледане на делото, обаче няма да бъдат коментирани подробно поради следното:

Единствената допустима жалба, която се разглежда по същество тук, е жалбата на ДГС-София. Единственият нейн аргумент за незаконосъобразност на Заповедта е, че не ДГС-София следва да е адресат на Заповедта. ДГС-София не оспорва нито фактическите установявания на Заповедта/за наличие на незаконен строеж, който не е търпим/, нито разпореденото премахване на строежа.

VII/ Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, т.е. в рамките на материалната и териториалната му компетентност.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

В рамките на адм.производство не са допуснати **съществени** проц.нарушения/такива, които да биха могли да обосноват друго,различно произнасяне на органа/. Правото на защита на никого не е нарушено, събраните доказателства са анализирани в съвкупност и поотделно от органа, взети са предвид доводите и съображенията на участниците в адм. производство.Спазени са чл.26, чл.234-36 от АПК, както и разписаното в ЗУТ производство за премахване на незаконен строеж.

Заповедта е материално законосъобразна и не противоречи на целта на закона/тъкмо напотив-реализира целта на ЗУТ за премахване на незаконното строителство/.Заповедта е мат.законосъобразна, тъй като единственият довод на жалбоподателя ДГС-София/че не той следва да е адресата на Заповедта/, се явява неоснователен. Както бе посочено по-горе, този извод на ДГС-София/че не е надлежен адресат/, не се споделя от настоящия състав. Напротив, **ДГС-София се явява**

единственият възможен адресат на Заповедта- при наличните публични данни за строежа. След като този жалбоподател не оспорва наличието на незаконен строеж, който не е търпим и подлежи на премахване, то е безпредметно подробно изложение на установеното от новите доказателства - относно законността и търпимостта на строежа.

Все пак, за пълнота на изложението, Съдът ще посочи, че: за строежът няма строителни книжа, което означава, че не е законно извършен; строежът е извършен през 1980г, поради което времево относима е нормата на §16 ал.1 от ПЗР на ЗУТ- относно търпимост на строежа; строежът не е допустим по сега действащите законови норми и действащ план /не само на ЗУТ, но и на ЗЗТ и на предвижданията на ПУ на ПП“Витоша“/; строежът не е бил допустим и по плана, действащ към момента на изграждането му през 1980г, въпреки, че е бил допустим съгласно действащите тогава законови норми; всъщност строежът не е бил предвиден с надлежен към 1980г план, като според кредитираното в тази част заключение на арх.П. – за строежа няма застроително решение по чл.108 ал.2 от ППЗТСУ отгм, няма кадастрален и застроителен план, няма генерален план, няма скица за проектиране и частична квартална разработка, не е предвиден с улично-регулационен план/с какъвто е следвало да бъде предвиден, доколкото е бил обществено застрояване/.

Съдът намира, че строежът е незаконен и не е търпим по см. на §16 ал.1 от ПЗР на ЗУТ, поради което жалбата на ДГС-София е неоснователна на изложените в нея доводи, а Заповедта е законосъобразна по изложените в нея доводи и фактически установявания.

VIII/ При този изход на спора/недопустимост на жалбата на дружеството и неоснователност на жалбата на ДГС-София/, на ответника се дължи претендираното юрк.възнаграждение/в пълен и максимален размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП, по всяка една от двете жалби поотделно/, а на жалбоподателите не се дължат разноски, съгл. чл. 143 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 159 т.4 и чл.172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх.№ 2863/27.01.21г на „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София с представляващ М.Д. против Заповед № РА-30-102/08.01.21г на Гл.Архитект на СО.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по делото **в тази част.**

ОСЪЖДА „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София с представляващ М.Д. да заплати на Столична община сумата от 240лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО в тази част има характер на Определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението-**само** от жалбоподателя „ТУРИСТ ТРЪСТ ЕООД-София и от ответника.

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ САГ20-ТК00-808-/93/29.01.21г на Държавно Горско стопанство-София /териториално поделение на Югозападно Държавно предприятие към МЗХ/, представлявано от Директора Цв.Д., против Заповед № РА-30-102/08.01.21г на Гл.Архитект на СО.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на Столична община сумата от 240лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО в тази част подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението, **само** от жалбоподателя Държавно Горско стопанство-София /териториално поделение на Югозападно Държавно предприятие към МЗХ/ и от ответника.

Съдия: